

3 udstillinger på Sydhavn Station

Louise Bonde-Hansen, Mie Mørkeberg og Cecilie Skov

I perioden 14. februar - 15. marts 2020 vil Louise Bonde-Hansen vise en soloudstilling i udstillingsrummet på Sydhavn Station, Mie Mørkeberg vil udstille i plakatfrisen i stationens forhal og Cecilie Skov udstiller i billboardrammen udenfor stationsbygningen

Jeg, Louise, har inviteret Mie Mørkeberg og Cecilie Skov til at udstille samtidigt med mig, da jeg oplever en fælles interesse i vores respektive kunstneriske praksisser for at skabe alternative rum eller universer; steder der har deres egne indre logik og ofte med en drømmende eller surrealistisk kvalitet. Jeg tror de tre udstillinger vil spille flot sammen med deres forskelligartede udtryk og samtidigt overlappende tematikker. På grund af Udstillingsstedet Sydhavn Stations unikke beliggenhed, har vi et bredt publikum der også tæller folk der ikke almindeligvis ville opsøge samtidskunst. Derfor er det også kunstnerne selv der passer udstillingerne, da det er en vigtig del af vores formidling at man kan få en uformel snak med dem der har lavet værkerne.

Mie Mørkeberg (plakatfrise)

I plakatfrisen udstiller Mie Mørkeberg 15 plakater, der hver måler 80x120cm. Plakaterne, der trykkes digitalt, tager udgangspunkt i en serie af malerier som Mie har arbejdet på igennem de seneste år, der alle forestiller kvinder der bevæger sig i mørkt, uklart vand. Billederne har en dragende, men foruroligende kvalitet, hvor kvinderne befinder sig på tærsklen mellem det velkendte og det fremmede. Serien består pt. af 14 malerier, og Mie vil lave et 15. maleri til plakatserien.

Cecilie Skov (billboard)

Til billboardværket, der har arbejdstitlen 'Smiler plankton', vil Cecilie lave tre søjler i aluminium, som forbinder fortov med loft. Søjlerne er konstrueret af rør, som hvorpå der svejdes håndmodellerede objekter støbt i aluminium. Værket har løsrevet sig fra billboardet og indgår aktivt i byrummet. Billboardet dækkes med A3 størrelse ensfarvet papir sat op med tapetklister.

Louise Bonde-Hansen (udstillingsrummet indenfor)

Til min soloudstilling 'Ly', udstiller jeg en serie nye værker, der udgør en installatorisk helhed, en slags interiør som beskueren kan træde ind i.

Da min far døde arvede jeg hans samling af fodboldkopper. Det var tydeligt hvilke kopper han oftest drak af, der var grå streger i bunden af flere af dem - spor af mange

års omrøring med teskeen, og på flere af dem var motivet mat af at have været så mange gange i opvaskemaskinen. De fleste af dem var Westham United kopper, gerne dem der var lidt slanke i det, men der var også en enkelt Millwall kop med deres slogan "No one likes us, we don't care". Det syntes min far var ret sjovt.

Nogle af kopperne har jeg fotograferet og billederne vil indgå som en del af udstillingen.

Flere af værkerne reflekterer over tab og længsel og tager ofte udgangspunkt i noget der har en umiddelbar sentimental karakter, men som vækker en oprigtig følelse af sympati hos mig, fx arbejder jeg på en skulptur der forestiller en Bassethund, som er modelleret over erindringen om et motiv på et badehåndklæde jeg havde som barn. Hunden så meget trist ud, og den gav mig en overvældende trang til at kunne drage omsorg for den. Jeg forestiller mig at min udstilling på samme måde skal tage hånd om beskueren, og jeg vil bl.a. bygge en overdimensioneret hjørnesofa, som man er velkommen til at slå sig ned i og finde hvile.

Jeg tænker udstillingen som katarsisk eller forløsende, hvor der både er plads til at dvæle ved den sorg og smerte som er et menneskeligt grundvilkår, men med samtidig mulighed for at finde lindring og ny energi i form af elementer der er sanselige, genkendelige og kulørte.

I min forestilling om hvordan et helende og omfavnende rum ser ud, har jeg fundet inspiration i steder som den afdøde kunstner og filmskaber Jean Coctaus villa i Frankrig, min farmors eklektiske lejlighed på Nørrebro, og den italienske restaurant som institution, et sted som jeg har et meget ømt forhold til. Den italienske restaurant repræsenterer for mig et meget demokratisk og trygt sted; hvor de fleste kender menuen, den findes overalt i verden og man bliver ordentligt mæt. Jeg håber at min udstilling på samme måde vil få besøgende til at føle sig velkomne og taget godt imod.